
5. **Katrín Jakobsdóttir (Hovedindlæg)**

Præsident og kære nordiske venner. Diskussionsemnet her i dag er jo presserende, nemlig den forfærdelige situation, der er opstået på grund af Ruslands angrebskrig mod Ukraine og den alvorlige energi-, fødevare- og økonomiske krise, der følger af den. Men først og fremmest går vores tanker til befolkningen i Ukraine.

De nordiske lande har fra første dag støttet Ukraine. Da vi i Island jo er en nation uden militær, består vores støtte hovedsageligt af humanitære donationer og bistand til flygtninge. Island deltager fuldt ud i EU's sanktioner. Men krigen i Ukraine slutter sig til andre presserende globale udfordringer såsom klimakrisen, bevarelse af biodiversitet, kampen for større lighed og en retfærdig grøn omstilling, og i denne diskussion er det naturligt at spørge: Hvad er Nordens rolle? Jeg vil nævne fire punkter.

For det første skal vi stå sammen med befolkningen i Ukraine, med deres absolutte ret til at forsvare deres land, og gøre alt, hvad vi kan, for at skabe fred, for fred er en forudsætning for alt andet. Derfor lægger Island stor vægt på fred i sit formandsskab i Nordisk Ministerråd.

Solidaritet er vigtigt, og derfor har de nordiske lande stået sammen og støttet Finlands og Sveriges ansøgning om NATO-medlemskab.

For det andet skal vi prioritere at bekæmpe klimakrisen. Den nuværende energikrise må fremskynde den grønne omstilling og ikke forsinke den. En ny FN-rapport viser os, at det, vi, verdens nationer, gør nu, ikke er nok. Men alligevel ved vi i de nordiske lande, at vi kan opnå vores mål, bl.a. med brug af utallige grønne energiløsninger i alle sektorer, nye løsninger i

affaldssektoren, klimavenligt landbrug, målrettede aktioner mod madspild, øget fangst og lagring af carbon. Jeg nævner her kun få eksempler.

Vores befolkninger har stillet klare krav til os regeringer og parlamenter om, at vi skal gøre mere, og at vi skal gøre mere sammen, og at overgangen til en ny grøn økonomi bliver en retfærdig overgang.

For det tredje skal nedrustningsspørgsmålet prioriteres, da den nukleære trussel igen er blevet intensiveret, og den tendens startede faktisk før Ukraine krigen, hvor mange nedrustningsaftaler var slået fejl.

De nordiske lande skal fortsat arbejde hårdt for at stoppe spredningen af atomvåben og arbejde hen imod deres ødelæggelse, for i en atomkrig er der ingen vinder. Her vil jeg også gerne understrege vigtigheden af andre internationale aftaler for at forhindre et våbenkapløb og for at stoppe produktionen og brugen af autonome krigsmaskiner baseret på kunstig intelligens, som flytter krigen endnu længere fra menneskeligheden.

For det fjerde må vi fortsætte med at styrke den interne modstandskraft i vores samfund. Det nordiske samarbejde er en vigtig del af dette, som tydeligt fremgår af det vigtige sagsarbejde her i Nordisk Råd. Vi er nødt til at styrke vores evne til at reagere på civilforsvarssituationer, uanset om det er forårsaget af epidemier, naturkatastrofer eller hybride trusler som cyberangreb og informationskaos. Forsyningskædernes sikkerhed er vigtig, og det samme er kombinationen af udenrigshandel og udenlandske investeringer.

Og frem for alt skal vi passe på vores eksistensgrundlag, demokratiet. Et levende demokrati, respekt for menneskerettigheder og en stærk retsstat er de grundlæggende søjler, som vi bygger vores samfund på, og som gør os bedre i stand til at møde andre trusler og skabe velstand for vores borgere.

Jeg ser frem til diskussionen.

Upplýsingar

Ræðunúmer

5

Gerð

Hovedindlæg

Notandi

[Katrín Jakobsdóttir](#)

Staða

Waiting for transcription

Dagsetning

01.11.22 15:05

Mál

[Debatoplæg på Nordisk Råds sessions topmøde med statsministrene](#)